

MAD HOUSE
HELSINKI

Publication

kesä 2020

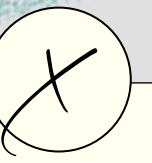
i

Mad House & Bad House

Prekaarit Praktikat

Lüsa Pentti + Co

Rakkaudesta -työryhmä

Tervetuloa

Mad House
Helsinki Publication ensimmäisen numeron
pariin!

Mad House Helsinki Publication on
verkossa toimiva alusta taiteelle.

Julkaisu on toisenlainen tila esitystaiteen
tekijöille taiteellisen ajattelun esille
tuomiseen ja esitystaiteen yleisölle taiteen
kokemiselle. Julkaisun numerot rakentuvat
taiteilijälähtöisesti hyödyntäen mm. videon,
tekstin, äänen ja valokuvan mahdollisuuksia
taiteellisen sisällön tuottamisessa.

Numeroiden sisältö asettuu keskusteluun
Mad House Helsingissä koettavien esitysten
kanssa, mutta on samalla itsenäinen
kokonaisuutensa.

Mad House Helsinki Publication syntyi
koronapandemian seurauksena, jolloin
esitystoiminta Mad Housen tilassa
keskeytyi. Julkaisu ei kuitenkaan ole
toimintaa korvaava ele vaan tulevaisuuteen
katsova mahdollisuus taiteelle olla

Mad House
Helsinki Publication ensimmäisen numeron
pariin!

Mad House Helsinki Publication on
verkossa toimiva alusta taiteelle.

Julkaisu on toisenlainen tila esitystaiteen
tekijöille taiteellisen ajattelun esille
tuomiseen ja esitystaiteen yleisölle taiteen
kokemiselle. Julkaisun numerot rakentuvat
taiteilijälähtöisesti hyödyntäen mm. videon,
tekstin, äänen ja valokuvan mahdollisuuksia
taiteellisen sisällön tuottamisessa.

Numeroiden sisältö asettuu keskusteluun
Mad House Helsingissä koettavien esitysten
kanssa, mutta on samalla itsenäinen
kokonaisuutensa.

Mad House Helsinki Publication syntyi
koronapandemian seurauksena, jolloin
esitystoiminta Mad Housen tilassa
keskeytyi. Julkaisu ei kuitenkaan ole
toimintaa korvaava ele vaan tulevaisuuteen
katsova mahdollisuus taiteelle olla

Mad House
Helsinki Publication ensimmäisen numeron
pariin!

Mad House Helsinki Publication on
verkossa toimiva alusta taiteelle.

Julkaisu on toisenlainen tila esitystaiteen
tekijöille taiteellisen ajattelun esille
tuomiseen ja esitystaiteen yleisölle taiteen
kokemiselle. Julkaisun numerot rakentuvat
taiteilijälähtöisesti hyödyntäen mm. videon,
tekstin, äänen ja valokuvan mahdollisuuksia
taiteellisen sisällön tuottamisessa.

Numeroiden sisältö asettuu keskusteluun
Mad House Helsingissä koettavien esitysten
kanssa, mutta on samalla itsenäinen
kokonaisuutensa.

Mad House Helsinki Publication syntyi
koronapandemian seurauksena, jolloin
esitystoiminta Mad Housen tilassa
keskeytyi. Julkaisu ei kuitenkaan ole
toimintaa korvaava ele vaan tulevaisuuteen
katsova mahdollisuus taiteelle olla

Tampereen Hälsöä

Mad House & BAD HOUSE

i

Seuraavassa kirjoituksessa Anne Naukkarinen, Sonja Jokiniemi ja Elina Hirvonen keskustelvat poikkeustilan töytäisemistä, mutta lopulta laajemmalle väärinmäärittelylle. Keskustelu on pitkä. Se ei ole ajemmin tyyppillinen "pick and choose and create your own reality fast", vaan ottaa tilaa ja aikaa sisällönsä vuoksi. Kirjoitus pitää sisällään kolme erillistä ja toisinsakin kietoutuvaa vyyhtiä.

Anne: Haluaisin aloittaa tän keskustelun Sonja siun kommentilla, jonka kirjoitit Facebookissa käytyyn keskusteluun, jossa pohdittiin esitävien taiteiden taltiointien jakamista netissä nyt koronan aikana. Kommenttisi oli minusta liikuttava ja olen jäänyt miettimään sitä omassa tämän hetkessä arjessani.

"Minä olen myös miettinyt näinä viikkoina sitä miten tärkeä on tässäkin hetkessä kutsua tilaa IRL esittävälle taiteelle joka nimenomaan voi tapahtua ainoastaan live kohtauksien edellyttämänä, joka työskentelee sen materiaalisuuden kanssa. Ja olla sen tyhjyyden/ kaipaun kanssa mitä se kuoppa tuottaa. Sekin on tällaisena hetkenä toteutunut, että kaikki ei vaan siirry online, vaan on niitäkin asioita, projekteja ja taidetta joka ei toteudu ennen kuin näyttämöt ja tilat aukeavat taas. Joskin teokset taas toimivat mahavasti streamina, videona tai muuten online, eli en ole ollenkaan vastaan näitä muotoja. Mutta jotenkin sen kiireen että kaikki pitäisi siirtyä nyt kulutettavaksi nettiin on jotenkin hämmäntävä. Ehkä on myös ok olla tässä tilanteessa vähän pysähtyneenä sekä yksilöinä, instituutioina ja ryhmänä. Ehkä on tosiaan ok miettiä sitä mitä teatteri / esitys voi olla nyt, nopean täyttämisen sijaan."

Tunnistatko Sonja vielä itse nämä ajatukset? Entäpä tunnistaako Elina ajatukset, jotka Sonja kirjoitti? Mitä tämä pysähtyneisyys on vaikuttanut teihin ja ajattelette siitä tällä hetkellä? Oletteko kokenet kaipausta tai tyhjyyden tunnetta?

Sonja: Uskon, että Korona, sekä aiheutuvat muutokset, sopeutumiset, vakauden, tunteet ovat jokaiselle hyviä yksilöissä vaikka edustaisimmekin niin paljon siltä saatuja asioita. Meidän taloudelliset, henkiset ja sosiaaliset tilanteet ovat hyvin erilaisia toistiaan ja siksi se miten tähän tilanteeseen reagimme, minkälaisia tunteita se herättää ja se herättää on hyvin moniaiset. Tunteita ei voi moralisoida. Meillä kaikilla on oikeus tuntea juuri niin kuin tunneemme. Se mitä niillä tunteilla teemme, miten suhtautamme niitä ympäristöömme ja toisiin ihmisiin on toinen kysymys ja hyvin monimutkainen sellainen. Toinen vastakaiku tästä tilanteesta on ollut alituinen toisten syyllistämisen ja tuomitsemisen. Ehkä tämä on jo laantunut, (alkuperäisen tekstin kirjoittamisesta on jo aikaa) mutta joka oli poikkeustilan alkuvaiheina hyvinkin voimakasta. Minulle on vaikea sulattaa sellainen sosiaalinen hyljeksiminen ja paine mitä me ihmiset toisilleemme tuotamme. Tämä on Koronasta kumpuavaakin laajempi ilmiö. Se on faktaa että kaikki meistä ei ajattele tästäkään pandemiasta samalla tavalla. Toiset saattavat kielen puuttellessaan nimissä missä taiteesta informaatioita, toiset eivät välitä tai vastustavat ohjeistuksia syystä tai toisesta. Vastustaminenkin on mielestäni tärkeää demokratian nimissä. Se että me olemme vapaita, meillä on vapaa tahto, vapaa liikkumis-oikeus, vapaus toteuttaa itsensä-äämis-oikeuttamme, vapaus ajatella itsenäisesti. Nämä ovat myös tärkeitä arvoja. Toki olen toivonut että ihmiset toteuttaisivat ohjeistuksia ja kunnioittaisivat asiantuntijoiden tietoja. Mutta en lähsti tuomitsemaan niitä jotka eivät syystä tai toisesta näin ole tehneet.

Minulle tässä hetkessä taiteen kannalta on ollut läsnä jonkinlainen ratkaisukeskeisyys enemmän kuin kontemplaatio. Hetki on ollut nopea reagoinista ja täyttämistä monelta suunnalta. Kaikki tavat ovat mahdollisia. Mutta silloin kun paineet tehdä, tuottaa, luoda merkitystä tulevat ulkoa enemmän kuin taiteilijan sisäisyydestä käsin, en ole varma kuinka tähän pitäisi suhtautua ja miten puhua auki myös sen merkityksellisyys että tällaisten ehdotusten ja rakenteiden vastustaminen, uudelleen miettiminen, passiivisesti suhtautuminen voi olla tärkeä taiteilijan position harjoittamisen muoto. Minulle taide ja kulttuuri toimivat eri tavoin suhteessa yhteiskuntaan. Itse olen nauttinut siitä, että esitävien taiteiden kentällä on ollut hyvin hiljaista näinä aikoina. Sekin on kieli suhteessa vallitsevaan tilanteeseen.

Mietin myös sitä että taiteilijoiden pitäisi pystyä tässä tilanteesta kunnioittamaan ja kuuntelemaan omaa ääntä, tarpeita, luovuutta ja sen luovuuden toimijuiden reuna-ehjoja. Taidetta tukevien organisaatioiden pitäisi tukea näitä todennäköisesti hyvinkin toisistaan poikkeavia haluja, tarpeita ja luomisen tapoja. Taiteilijoiden kannalta tässä tilanteessa ongelmalliseksi nousi korona-apurhojen hakemisprosessit, vaikkakin ne varmasti auttoivat monia ja sekkin on jo jotain. Hakemisprosessit kääntyivät kuitenkin mielestäni taas uudelleen sen taiteilijoiden todellisuuden todentamisen mikä on lähtökohallisesti ongelmallinen. Miksi taas kerran häidissä ja taloudellissa vaikeuksissa taiteilijät pistettiin hakemaan sitä paria tonnia ja kilpailemaan keskenään pienten helpotusten toivossa, samaan aikaan kun institutiot/hotat näyttelivät hyvätarkijän roolia.

Anne: Miulla meni aikaa sisäistä, että koronatilanne ei ole itseni ulkopuolinen asia vaan, että se on totta ja tapahtunut. Nopeastihan tilanne alkoiikin ilmentyä erilaisen ns. oireiden/reaktioiden muodossa kehossa. Oon tunnistanut itsestäni Sonja siun mainitsemia reaktiivisia käyttäytymisiä. Outoja moralisioijan lauseita ja tuuhahdusta kaupassa liikkumisen, olen kokenut moralisointia, väistänyt ja pysähtynyt, kiertyänyt vastaan tulevan kehon ja kehot. Olen ollut tästä ymmälläni - miten nopeasti sitä adaptoitui uuteen tilanteeseen. Toisaalta olen ottanut oman toimijuteni itselleni mennessäni deitellei tulemattoman kanssa ja keskittäessäni siihen mitä teen, taidetta ja olen kokenut valtavasta antoisaksi työstää tätä verkkojulkaisua, sillä tämä alusta mahdollistaa toisille taiteilijoille heidän taiteellisen ajattelunsa jakamista ja jatkamista tässä poikkeuksellissa tilanteessa, vaikka esitystoiminta ei juuri nyt jatkukaan. Kun tilanne on tuntematon niin arki ja se tavallisuus alakaikin näyttäytyä toisena - tuttu muuttuikin vieraaksi ja tilanne synnyttiä sapsähdyksenomaisia reaktioita. Koen että kaikki nämä maailman laajuiset rajoitukset ovat tuoneet sosiaalisen ja affektivisen kehon sekä kehujen toisinsa kytkentymisen aivan uudelle tavalla esiin. Mitä tapahtuu meissä kun jotakin niin perustavanlaatuista rajoitetaan kuin toisen kosketus, läheisyys, sosiaalisuus jatuissa tiloissa? Tai kun nesteistä tulee jotain vierasta?

Tämä tilanne on ollut tuntematon ja aavemainen, yllättävä.

Tutkijaliitto oli julkaissut kirjoituksen Mattias Lehtiseltä "Affektit pandemian aikana: pelko, ahdistus ja rakkaus", jossa hän käyttää affektitutkijan Laurent Berlantin määritelmää tilanteesta, joki hän myös tämä koronapandemian nimeää.

Tilanne on sellainen elämisen laji, että siinä kyllä tietää olevansa vaikka sen luonne onkin vielä selvittämättä. Se on tietty olosuhde, joka kuuluu täysin elämään, mutta ei silti ole hallinnasssa. Tilanne on häiriö, tunne elähdyttävästä pysähtymisestä - se elähdyttää lakkaamaan. Valokuvan tavoin sillä on punctum: se pakottaa kiinnittämään huomiota, kiinnostamaan potentiaalisia muutosista tavallisuudessa. Kun tilanne kehittyy, ihmiset pyrkivät pysytellä siinä kunnes he keksivät, kuinka sopeutua. - Laurent Berlant (<https://tutkijaliitto.wordpress.com/2020/04/20/affektit-pandemian-aikana-pelko-ahdistus-ja-rakkaus/>)

Elina: Teidän avaamanne asiat koskettaa minua. Niihin kytkeytyy niin paljon tätä aikaa, eikä vain jotain tätä Korona-aikaa. Eris ihana Teatterikorkeakoulun maisteriopiskelija sanoi minäni etäkurssin alkuun kuuluminen kyselyn aikana, että "ei Korona tehmyn minusta kriittistä vaan Korona avasi ajallisen mahdollisuuden tuntea vielä voimalliseemmin ne kohteet mikä herättävät minussa kriittisiä, kiellettyäkin tuntuvia ajatuksia."

Olen tuntenut samoin. Ajattelin miten voisin kontribuoida teidän kirjoituksenne lisää siitä mitä minun sydämen päällä on suhteessa tähän aikaan ja kirjoitin pitkän, hämmästyttävän, kaotuksen ja kriittisen kirjoituksen nykyesityskeskentän vallitsevasta uus-moralisista, polarisaatiosta ja eristään ovelan uus-binaarisyyden suuresta ristiriidasta moralisista ihmiskeksisyydestä kirjoittajan ajattelevan ekofeministisen paradigman ehdottamaan huokaisuuteen ja siitä syntyvään monitodellisuudelliseen subjektiin.

(Mietin väleissä mm. onkohan ihmiskeksikriittinen jengi nyt tyytyväisiä kun jengii menehtyy Koronan?)

Avasin kuinka tämä vallitseva huokaisuuden ideaali voi juuri kuullosta lempeälle kaikki aspektit huomioivalle laajennetulle ajattelulle, utopia potentiaaliselle ja havaintojeni mukaan taidepoliittisesti erittäin korkealle.

Ja korrektiudessaan ehkä myös siveälle, ja siveydessään hyveelliselle ja hyveellisyydessään myös porvarilliselle ja siksi ajatellut, että ristipölytän huokaisuuden ihanteen sillä puolevan polarisaation kritiikin taiteelliseen sisältöön ja havaintooni siitä, että miten se ideaali vaikuttaa rakennekeskustelun dominanssin rakentumisen. Havaintoni mukaan nykyään kuraattorit puhuvat rakenteista, taiteilijat puhuvat rakenteista, tuottajat puhuvat rakenteista, taidepedagogit puhuvat rakenteista, rahoittajat puhuvat rakenteista ja kävin läpi milloin olen kuullut ihmisten puhuvan sisällöistä? Sitten ajattelin avata siihen linkittyvän syvän sublimationen kaipausta ja kaipaun merkityksestä ja sublimaatios keskustelun poissaloon dominanssista osana tätä kiihottavaa vyyhtiä ja sitten kun pääsin ristipölytyksessäni kohti fantasiaallista kirjoitusta, näiden kaikkien väliset kehät olivat kuin silponeet kieleni eikä minulla ollut enää poeettis-fantasiaallisesti, taiteen erikoiskielisesti, sisällöllisesti mitään annettavaa taiteilijana.

Jäättävää. Alkoi itketä. Halusin kirjoittaa poeettisemmin. Muistaa siten kuka olen.

Anne: Kaipuuta tunnen.

Elina: Minäkin tunnen kaipuuta. Kirjoitukseni, jota tässä ei nyt julkaista, näytti sen missä todellisuudessa omakin sisäinen maailma velloo. Kaipaun kolgojani. Kaipaun sitä, että voisin luottaa että kentämme sisällä ihmiset ajattelevat enemmän hyvää kuin kurjaa toisista. Ei aina voi, minkä ymmärrän. Mutta kuinka patriarkaalista on se, että emme luota toisimme oli Korona tai ei. Koen syvää kaipuuta taiteilijoiden väliseen luottamukseen, että kollega on ajatellut jossain joutiin ja yrittänyt elää tässä sekavassa ajassa jotenkin. Kaipuuta armonon. Anteeksiäntöön. Siihen, että kaiken kielellisen kanssakäymisen rinnalla, mikä myös tässä etä-ajassa on dominanssissa, kun ruumiis ja ruumiin lue läsnäolo ovat vähemmällä, muistetaan, että ruumiista voi lukea rakkautta, luottamusta, ymmärrystä, myötuntoa ja toivoa. Toki tämänkin reflektion muoto on kirjoitettu kielell. Mutta tässä se yrittää toimia meidän ajatusten intermediina.

Anne: Haluaisin kirjoittaa taiteesta/-ssa. Ja kirjoitan tilanteesta, palan tilanteeseen. Mutta se on niin akuutisti läsnäolevana ruumiissa. Haluaisin kirjoittaa fragmentteja, osia, palasia, välähdyksiä, momentteja, tunteita, tuntemuksia. Luoda kaleidoskooppista tilaa. Jotakin sellaista jossa aukaisuus asettaa osat sovitteeseen toistensa kanssa. Jossa oleminen on ihmeistä ja ymmällään oloa. Monisyys ruumiillisuutta. Ah ja ah. Pysähtynyt yhden lauseen, elen, liikaan äärelle. Pidellä sammakonkuttua käsissäni ja syödä raakoja karviaisia. Kammata tukkaa. Nuuskaista. Räkistä.

Olen jo jonkin aikaan liikkunut jonkinlaisen ristivedossa liittyen taidekentän hybrisisuhteeseen. Olen ollut turhautunut apurahasytemien eri arvostavasta luonteesta ja siitä että olemme riippuvaisia tämänkaltaisesta epävarmasta toimentulosta, sosiaalisesti olen ollut aikeysä - vai olenko, en olekaan varma - ja olen katsonut jonkilaissa himäärässä olemuksessa esityksiä ja mieltänyt, että mikä onkaan se todellisuus ja todellisuudet joissa elämme - ja olen toivonut auvoisia aikoja ja eetteriä taiteen tekemiselle, taiteelle taiteelle. Samaistuin ajatuksiisi Sonja rahoittajan korona-apuraha eleestä. Minusta se on tunnutun epäoikeudenmukaiselta. Mutta ehkä eniten siksi, että minusta ehdottomasti oli tässä tilanteesta pitänyt taata perustulo. Eikä kenenkään töiden menettämistä olti siirrytty toiseen ajankohtaan pitäisi asettaa kilpailusemaan toisten tekijöiden kanssa innoivoimalla uusia projekteja pystyäkseen selviytymään menetetyistä töistä ja tulosta. En voi ymmärtää, että vielä tällaisessakaan tilanteessa esimerkiksi perustuloa ei olla otettu vakavana vaihtoehtona. Kun tässä tilanteessa ei ole kysy taiteen tuottamisesta vaan perustoimintoin turvaamisesta ja siitä että voi maksaa vuokransa, ruokansa ja muut laskut. Että missä sitten, jos ei tämän kaltaisessa tilanteessa, asiaan oltaisiin reagoiduttu totisesti ja vakavammalla?

.

.

.

Tämä esitystoiminnan pysähdys on itseasiassa palautunut merkityksellisuuden tunteen suhteesta taiteeseen, varsinkin live-taiteella kohtaan. Kuten edellisessä kappaleessa kirjoitin, että olen jo jonkin aikaan tuntenut taideindustyssa hmm mikä olisikaan oikeaa sana, hmmm huoh tuota öööh ah noh, voimaantumusta ja sen sellaisia tunteita. Ja nyt tämä taideindustyyn pysähdys on tuonut näkyytse sen mikä on poissa. Toisaalta, kun Sonja mainitsi jo aiemmin, on tilalle tullut industrytä muita toimintaa korvaavia eläitä. Se mihin viittaat tällä pysähdyksellä on esitystoiminta joka tapahtuu in the real life. Kun jokin on poissa syntyy kaipaus ja tarve - taidetta ja sen tekijöitä me tarvitsemme! Enkä ehkä siksi ole itse kokenut tyhjyyden tunnetta, kun on tämä tarve ollut voimakas.

.

.

.

Mutta täällä indystryn pysähdyksellä on seuraamuksensa jotka näkyvät sitten tulevaisuudessa... pelottavaa

Sonja: Tyhjiys on mielenkiintoinen.

Eläimme manifestien, fake newsien ja tarinoiden manipulaation aikaa. Yritämme löytää kieltä aina, nopeasti ja tyhjiyttä täyttään. Tämä on varmasti luonnollinen, inhimillinen tendenssi-luoda merkitystä sinne, missä sitä on väkään nähdä. Itse olen enemmän kiinnostunut siitä mitä on tämä tietäminen ja mikä on sen ei-kielellinen kokemus. Minen olla siinä aukossa, joka avautuu arjen uudelleen järjestämisen, ihmiskontaktin häivyttämisen, monen asian positumisen kautta. Tieteilijät, asiantuntijat ja poliitikot selittävät pandemia tilannetta, mutta toisaalta pandemia on myös käytetty demokratian vastaisena välineenä, saada yksioikoista valtaa sinne minkä ei demokratissa pitäisi olla mahdollista.

Taiteilijana haastan itseäni kuuntelemaan sitä että haluan tehdä taidetta tästä eteenpäinkin vain itäeni ja sen prosessin ehdoilla - en viruksen, säädösten tai rajoitteiden ehdoilla. Vaikka ne vaikuttaisivatkin työn tekemisen konkreetaan, en ole valmis tekemään kompromisseja sisällölliseen ajatteluun suhteen. On tärkeää hahmottaa omaa positiota taiteilijana suhteessa välttämättömiä muutoskeinojen logiikan pämädemian kautta syntyneen uuden normin ehdollaan toimimisen suhteen. Mietin myös BAD HOUSEN kuraattorina, miten ne omalta osaltaan pystyisivät jostain sijaan kuuntelemaan yksilöllisiä taiteellisia visioita, tarpeita ja unelmia ja tukemaan niitä moninaisia muotoja osana tärkeää moniväristä keskustelua monokulttuurin sijaan.

.

.

Anne: Sonja, sitä tärkeä ajatuksia kuraattorilta ohjaaviin motiveihin! Kysyin Mad Housen tuotantokoordinaattorilta Emmalla pari viikkoa sitten, että onko Mad House Helsingin tiloissa pölyä, onko siellä aavemainen tunnelma. Mitä tapahtuu esityksissä silloin kun sell ei ole esityksiä? Hän kertoi, että tilaan on jäänyt Layers-esityksen raskatilanne. Se tilanne ei edennyt pidemmälle, sillä Layersin esitykset siirtyivät syksyyn. Mutta päivät, valot, tunnelmat vaihtuivat tilassa ilman meitä ihmisiäkin.

Viime viikkoina olen alkanut unelmoimaan esitysten katsomisesta. Ruumiillisuudesta. Mitä kosketukset, käteet, äänet, suhteista - syntyvät jännitteet tuntuvat ruumiissa. Miliaiseksi kolkettavat unelmoimisen ruumiillisuus muotoutua. Kuvitelte, mikä on ensimmäinen esitys, jonka koet tämän tilanteen jälkeen. Mitä toivoisit kokevasi?

Kesäkuussa kuitenkin jo Mad Housen toiminta jatkuu. On hämmäntävää ajatella, miten yhteinen esitystilan tunnelma ja sosiaalinen kanssakäyminen asetettu tämän tilanteen keskellä.

.

.

tahaton ympäry, rään valuminen nenästä ja nopea kädellä pyyhkäisy, silmien päilylevä vilkaisu ymärille

millä ehdoilla ollaan lähel toisiamme

haluan on muuttunut oudoiksi kyynärpää kosketukseksi - hitto, kaipaun halauksiakin

Sonja: Mietin Annen kirjoittamaa räkää. Kaipaun IRL taidetta. Kaipaun ihoja, hapeita, kaikkia sitä mitä ruumiit tuottavat ja ovat yhdessä. Toivon ettei korona kuoletta esitystaidetta hygienisen kliniikaksi. Mietin itse sitä, että jollakin tavalla meidän luultavasti pitää oppia elämään viruksen kanssa. Mutta se että kaikista elämästä tulisi rajoitteista viruksen puitteissa tuntuisi elävyyden arvojen vastaiselta minulle. On toki hyvä miettiä vaihtoehtoja ja sitä miten elävä taide voisi olla turvallista kokijolle. Itse kuitenkin kaipaun ruumiillisuutta sen moninaisissa inhimillisissä ja ei-inhimillisissä muodoissa.

Minulle taiteilijana merkityksellisiä mietteitä ovat olleet esimerkiksi Mika Rottenberg haastattelussa @barrons.com:

"In times of breakdown or war, sometimes art becomes more conservative. Maybe artists want to do stuff with color and texture and kind of retreat, to say, 'I can't deal with this.' Maybe art should just be about that - feelings and textures. What kind of art was made during real wars? Usually there was not that much, or something [emerges] like Dadaism that tries to find a new logic." Tai Jean-Luc Goddard joka Ecclin (taiden yliopisto Lausannessa) videoinnassa haastattelussa sanoo: "I don't believe in language. I think the real problem and what needs to be changed is the alphabet. There are too many letters and we should delete lots of them. And then move on."

Elina: Haluan kuvastaa muistaa tämän oman lauseeni: "Muistetaan, että ruumiista voi lukea rakkausta, luottamusta, ymmärrystä, myötuntoa ja toivoa."

Korona ei väsytä minua vaan kenttämme vallitsevien rakennekeskusteluista syntyneiden idealien myös skitsofreenisuus ja psykotoisuus. En kaipa ehää, kaipaun tunnetta jostain jotenkin enemmän hengittävistä ja siten terveestä.

Kirjoitukseni piirsi minulle hapetonta maaperää ja pyyhin sen, koska en itse jaksanut omaa kirjoitustani. Se kirjoitti sen sisällön pois, josta halusin kirjoittaa. Olin omaksunut niin voimallisesti itekin sen mistä on tärkeää nyt kirjoittaa enkä tiedä kenen toimesta, sillä Anne, joka kirjoitusta ehdotti, ei ole tällaista väadettä esittänyt.

Ihastelen Sonjan kultivoitunutta tapaa tuoda itselleni mielekkäitä asioita näkyviin. On jopa suorastaan nautinnollista olla samannäköinen hänen kanssaan.

Se myös inspiroi minua mielikuvittellemaan kielellä joiain anarkiana tähän kaikkeen mistä puhumme täällä.

Äitini lähetti taannoin minulle otteen psykoanalytikon kirjahyllystään.

"Taiteilija ja psykoanalytikko ovat ammattikehtajia. He tuovat sisällyksiä, sisältoja näkyväksi ja se ei nosta aina miellyttävää katsottavaa ja se herättää siksi vastustusta."

Anne: Ammattikehtaja - kiitos äidillesi sanan jakamisesta! Upea kerrassaan!

Sonja: Jaan Elinan kirjoittaman ruumiin rakkauden, luottamuksen ja myötunnon kaikkiin.

Koen että elämme monella tapaa ja monissa asioissa ryhmäefektien ja binäärisyyksien aikaa. Ryhmittymiset näkyvät niin positiivisissa kuin negatiivisessakin mielessä. Ryhmässä on paljon hyvää ja voimaa. Kuitenkin huolestuttava välillä poliittisesti hyvin erilaisia arvoja edustavien ryhmien samankaltainen erotelu ja sulkeisuus. Hyvin voimakkaina nousuvat asiassa kuin asiassa me ja ne asetelmat. Isona osana tällaiseen sosiaaliseen, ihmiskuvalliseen ja poliittiseen ajatteluun harjoittamiseen ilmioon on mielestäni vaikuttanut sosiaalinen media. Itselleni sekä taiteilijana että kuraattorina on tärkeää yrittää miettiä tätä ajattelua, kiilistä, teoreettista, media-affektivista tai polarisoitunutta ammattikehtäminen vallitsevat valitsemia välistä ilmiön resonoimaa ryhmäajatteluhanteesta noususta kieltä.

Kirjoitukseni etsii tuntematonta, jonka prosessi avaa tutumaksi kunnes muuntuu jälleen tuntemattomaksi, mahdollittaman ja mahdollisen hämmälli mailia. Toivon, että voin kirjoituksellani innostaa joltain.

odotan ikkunassa että bob tulee ja sitten bob tulee ja bob tulee ja bob tulee ja bob on hirvää ja siksi hän tulee ja annan hänen tulla sillä pidän enemmän jirveistä ja annan ikkunan että tuuli ujelaisi yhtä kovaa kuin hirvää bob kun hirvää bob tulee ja tuuli yhtä ujeltaa ja ujeltaa ja ajattelen cherylin, jannen, leimun, taikan, orlandon, kolvin ja jannen kynnenalasia ja hirvein bobin palasta siellä ja heidän napaurin aarnin ystävin aarnin aarnipoljo, jossa on hirvein bobin palanen siellä hirvää bob napuuttii dikillä napaurin aarnin ystävin jinin aarnisista hänen suuresta itsestään käsin aarnulla aarniharvalla silloin juuri kun bob on poeettisimmillaan ja juuri silloin haluan heidän bobin kolvin kotiin tai tuulen alkamiskähtään jonka ikkunassa odottaa jasmina johon minä tulen kuin sade ja sitten minä tulen ja tuuli ujeltaa ja minä tule ja minä olen hirvää ja siksi minä tulen ja jasmina antaa minun tulla sillä jasmina pitää myös enemmän hirveistä ja jasminaan jirveistä jirveistä jirveistä jirveistä ja jasmina ja sekunti aavaat ikkunaa että tuuli ujelaisi luvsi tai että verhot lepattaisi tai että sade syöksyisi sisöin ja elämäni rakkauden. asentamaton luttalautaud tai että koko talo tai että koko napaurusto homentaisi tai että elämäni rakkauden eggisi ja pallea tai perno ja näinni homentuisivat tai että jirvein nähtäisi hirvein bobin dikin palasta sijaan napaurin aarnin ja hänen ystävänsä jinin silmät luutasen kokoisina innotuksesta mutta surullisina hetken kuluttua kuunneltuaan heitä aarnin on aino ystävä hyvin ja sitten tuuli yhtyy jasminaan ja lasuttaa hänen silmät jirveiksi jirveiksi ja jirveiksi se ujeltaa kuuksimalla eli muutos tulee ja sitten muutos tulee ja tuuli ujeltaa ja muutos tulee ja muutos on hirvää ja siksi se ujeltaa ja annan sen ujeltaa sillä pidän jhä enemmän hirveistä sillä voin viimein hyvin ja aavaan ikkunaa että tuuli ujelaisi yhtä korkealta kuin hirvää muutos kun hirvää muutos tulee ja tuuli edelleen ujeltaa ja ujeltaa ja muistelen homeeseen syömyttyä elämäni rakkautta sillä home tykkää enemmän hirveistä ja hyppään ikkunasta kohti sateen alkamiskähtä ja annan sateen tulla ja sade tulee tai että sade tulee niin että sen voima roiskuttaa mullan cherylin, hainnen, leimun, taikan, orlandon, kolvin ja jannen haudalta ja että näen poimia haudasta heidän kynnet kuin kanttarellit ja kiinni ne kiinni ne kiynsen kauneussalonki-bobin kauneussalonki ja kauneussalonki-bob fikkaa ne kiinni senomalla millä launessalonki-bobin fiksa sekunnin kiinni kiinni ja jolla minä ystävä kosmos linasi nykyisen hyvin vauvan aarnin ystäväni kiinni 1998 ja jolla minä liimaan seuraavan taloni lattialaudat kiinni ja odotan uudestaan ikkunassa että sadetta ja jasminaa ja sekuntia ja uusia kanttarelleja ja homeeseen syömyymistä että odotan uusia pilviä ja uusia tulia

Kun kirjoitin aiemmin haluavani luottamusta ihmisten välille, haluan Bad Housen kuraattorina antaa sisällöitä sisällyksistä käsin identiteettiä ja rakennepoliittisten arvusten rinnalla. Haluan rohkaista kuraattorina taiteilijoita ja tuotoantaja fantasiaa ja mielikuvittelua a such. Haluan, että ihmiset ja taiteilija saa rauhasa ajassamme kasvaa syväksi subjektiiviseksi taiteensa avulla ja avnutua maailman niinkin. Maailma kulkee ihmisen läpi ja ihminen kulkee maailman läpi. Näin saa myös olla.

Haluan, että taiteilija saa vapaasti etsiä ja tutkia tapaansa kokea, ajatella, katsoa ja tehdä työtään sekä itsen ilman, että muut valmistuneet tai rahoittajat tai venot diaktisesti ovat. Haluan, että taiteilijalla nähdään ajassamme erityisajentona, ammattikehtajana, erikoiskielen kirjoittajana.

Haluan kuraattorina vaalia tätä erikoiskielen etsimistä sisällönä. Haluan kuraattorina antaa tukeni friktiiviselle, fantasiaallille, hirsvalle, mielikuvitteluselle, vapaasti assosioiville sisällöille uhkarokkeista avauksena ja sen tutkimiselle taiteella.

Haluan tukea sitä, että taiteilijuuks heikoiksi suostavilla kättä kentämme ja uudemme hyveitä ja haluan yhdessä taiteilijoiden ja tuotoantajien kanssa etsiä uudelleen ja uudelleen erityisesti transgression merkitä ja syvemmän ja omaohtaisemmin prosessoitua ajattelua ryhmämielöiden ja siitä syntyvän polarisaation rinnalla.

PRACTICES OF LOVE AND BODY

Prekaarit Praktiikat

VANESSAN RUNO
juoksee läpi sivun
muiden teosten välissä.
tää vois “kirjottautua”
loopilla tms. jos ei
hankala toteuttaa.
Infopylpyrä sivun
lopussa.

Trrr
trimmer

DUMPLINGS AND TOUCH

Hallu has joined the room.
Forrester has joined the room.
salazo has joined the room.

pulleapupu Hallu toi sun loppukuvaehdotus toimi tosi hyvin

Hallu Jee!

Hallu Onko tää nyt kutsuva tää?

Forrester joo eiköhän

pulleapupu On, must tää kokonaisuus on nyt kokonaisuus.

Forrester aina vähän stressaavaa markkinoida

Hallu Musta sieltä puuttuu keskeltä vielä vähän jotain....

KUVITTELUPRAKTIikka

Chat-ruudut
autoplay, loop
tai
skrollattava,
skrollatessa ilmestyy uusia
“viestejä”
infinite loop

KUOHKEE

Maria F. has joined the room.
Sightsee has joined the room.
creisii has changed their user name to Eero.

Maria F: Eero, sun praktiikasta vielä. Mitä sä
koit, että tää tila antoi siihen?

kaapeli has joined the room

Eero: Ihan tosi paljon.

Maria F: Joo sama

Eero: Tän tilan pyöreys on semmoinen mikä
mua häiritsee hirveen hyvällä tavalla.

Sightsee: Koin kyllä sen kautta, että on oo
yhtään yksin siinä mitä teen!

Maria F: Se resonoi kivasti siihen liikkeen
kuohkeuteen.

Sightsee: Just niin! Kuohkeudesta tuli
sellanen yhteenkuuluvuuden tunne. Mulle
ainakin. Mä jäin miettimään sitä aiempaa
kysymystä ‘rakentamisen’ ajatuksesta

frrrr
trrrr

fragment
true

tsssssss
trrrrust

AUDIOILTAMAT(3podcastia)

AUDIOILTAMAT I

AUDIOILTAMAT II

AUDIOILTAMAT III

Audioiltamat Soundcloudissa

fire fff
figure of fire

Tää oli vissiin Spotify -soittari
mut jos skinin voi modata ni
jotain tän suuntaista.

Kotiklubi -soittolista

Kotiklubi

22.4.2020 klo 10.35
Viestit tähän ryhmään salataan nyt täysin.
Napauta saadaksesi lisätietoja.

22.4.2020 klo 10.35
+358 40 5495298 loi ryhmän “kotiklubi”

22.4.2020 klo 10.35
+358 40 5495298 lisäsi sinut

22.4.2020 klo 10.57
+358 40 5495298: Moi! Sovittiin eilen,
että tehdään nettijulkaisuun pieni esittely,
joka rakennetaan kysymysketjun avulla.
Eli mä aloitan esittämällä Tiialle yhden
kysymyksen, johon Tiia vastaa joko
yhdellä kuvalla tai tekstillä. Jos valitsee
tekstin, niin se tulee kirjoittaa peräkkäin
suomeksi ja enkuksi. Tän jälkeen Tiia
kysyy seuraavalta yhden kysymyksen
ja niin edespäin. Koko ryhmän läpi
kulkevia ketjuja tehdään kaksi. Lopuksi
otetaan screenshotteja keskustelusta ja
ne julkaistaa sellaisinaan. Kysymysten
aiheena on sinä ja sun koti. Ehkä voidaan
ottaa löysäksi säännöksi, että jokaisella on
aina max 12h aikaa vastata kysymykseen.

Tää on “whatsapp” chat.

Pitää varmaan päättää yksi
keskustelijoista joka tasataan
oikeelle/ editoida tekstitiedostoa
niin, että on oikein..

Näkykö puhelinnumerot
tarkoituksella=

trrrr
trigger
triggering fragment of tr***

MEIKKITUTORIAL
VIDEO

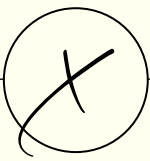
confidant, camaraderie, co-operation
grrrr
meow

PRACTICES OF LOVE AND BODY

Prekaarit Praktiikat

Trrr trimme

VANESSAN RUNO juoksee läpi sivun muiden teosten välissä. tää vois "kirjottautua" loopilla tms. jos ei hankala toteuttaa. Infopylpyrä sivun lopussa.

Mobiilissa tän vois laittaa kokonaisuudessaan sivun loppuun.

KUOHKE

creisii has changed their user name to Eero.

Maria F: Eero, sun praktiikasta vielä. Mitä sä koit, että tää tila antoi siihen?

kaapeli has joined the room

Eero: Ihan tosi paljon.

Maria F: Joo sama

Eero: Tän tilan pyöreys on semmoinen mikä mua häiritsee hirveen hyvällä tavalla.

Sightsee: Koin kyllä sen kautta, että on oo yhtään yksin siinä mitä teen!

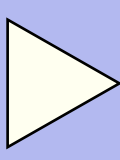
Maria F: Se resonoi kivasti siihen liikkeen kuohkeuteen.

Sightsee: Just niin! Kuohkeudesta tuli sellanen yhteenkuuluvuuden tunne. Mulle ainakin. Mä jäin miettimään sitä aiempaa kysymystä 'rakentamisen' ajatuksesta

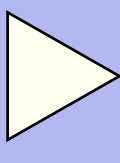
fire fff figure of fire

frrrr fragment tssssss trrrr true trrrrust

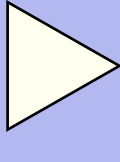
i

AUDIOILTAMAT I

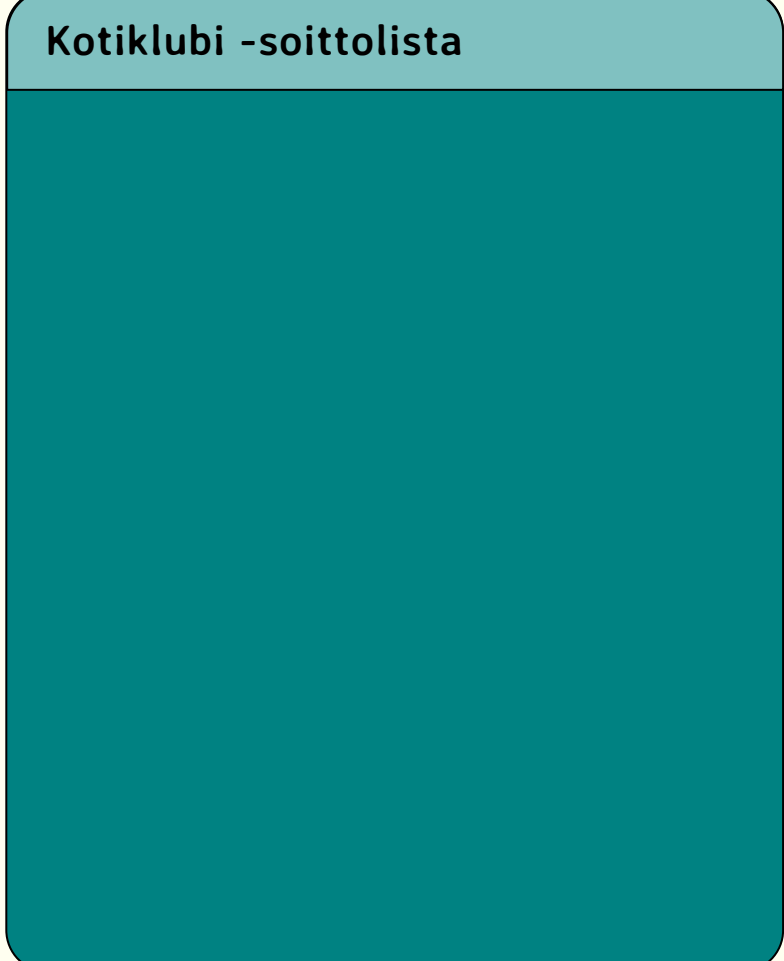
AUDIOILTAMAT II

AUDIOILTAMAT III

Audioiltamat Soundcloudissa

Kotiklubi -soittolista

KOTIKLUBI soittolista (Spotify) ja chat HUOM! tossa chatissa näkyy puhelinnumerot.. Onko tarkoitus?

i

Kotiklubi

22.4.2020 klo 10.35
Viestit tähän ryhmään salataan nyt täysin. Napauta saadaksesi lisätietoja.

22.4.2020 klo 10.35
+358 40 5495298 loi ryhmän "kotiklubi"

22.4.2020 klo 10.35
+358 40 5495298 lisäsi sinut

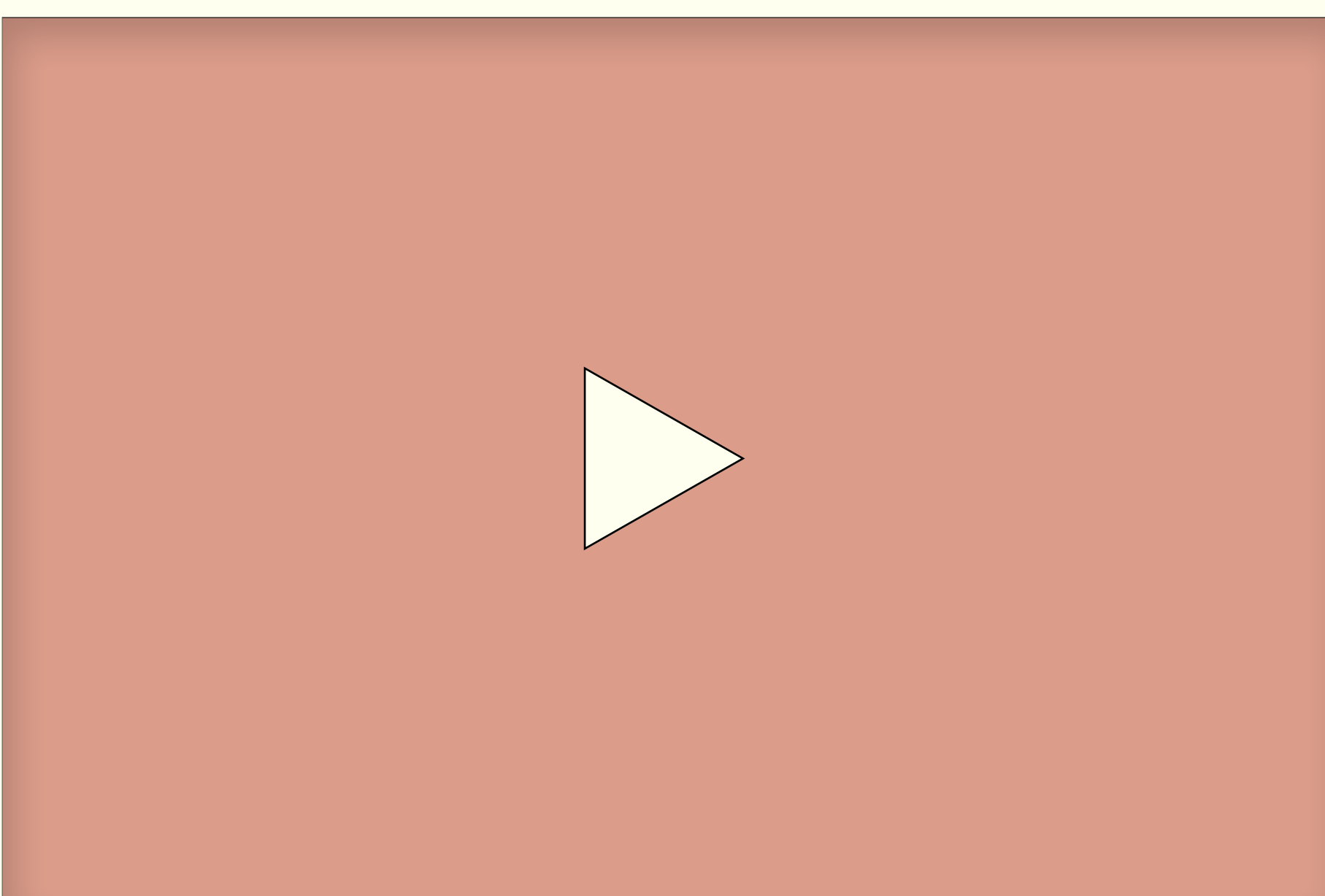
22.4.2020 klo 10.57
+358 40 5495298: Moi! Sovittiin eilen, että tehdään nettijulkaisuun pieni esittely, joka rakennetaan kysymysketjun avulla. Eli mä aloitan esittämällä Tiialle yhden kysymyksen, johon Tiia vastaa joko yhdellä kuvalla tai tekstillä. Jos valitsee tekstin, niin se tulee kirjoittaa peräkkäin suomeksi ja enkuksi. Tän jälkeen Tiia kysyy seuraavalta yhden kysymyksen ja niin edespäin. Koko ryhmän läpi kulkevia ketjuja tehdään kaksi. Lopuksi otetaan screenshotteja keskustelusta ja ne julkaistaa sellaisinaan. Kysymysten aiheena on sinä ja sun koti. Ehkä voidaan ottaa löysäksi säännöksi, että jokaisella on

Tää on "whatsapp" chat. Pitää varmaan päättää yksi keskustelijoista joka tasataan oikeelle/ editoida tekstitiedostoa niin, että on oikein..

Näkykö puhelinnumerot tarkoituksella=

trrrr trigger triggering fragment of tr***

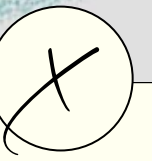
MEIKKITUTORIAL VIDEO

i

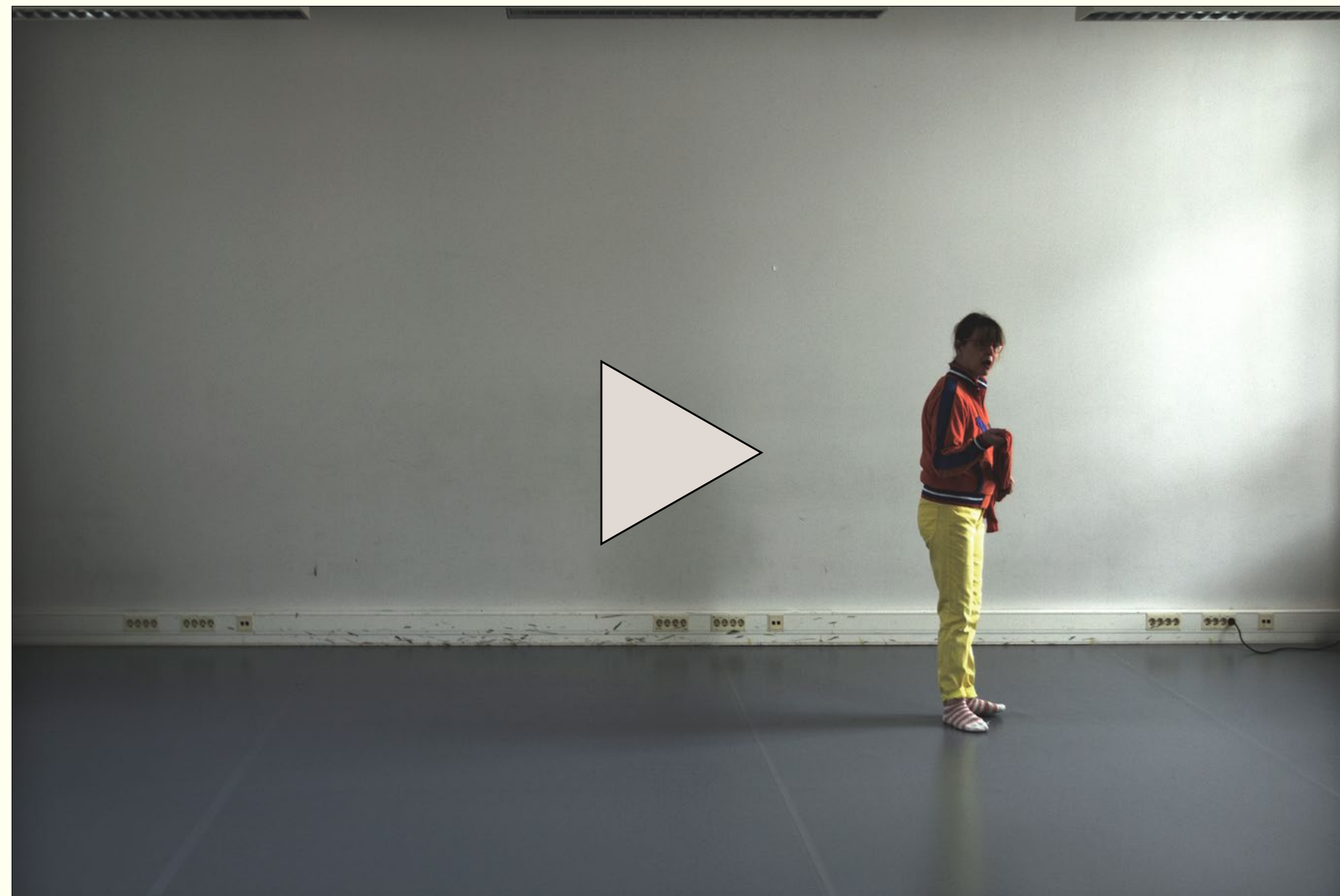
confidant, camaraderie, co-operation grrrr meow

i

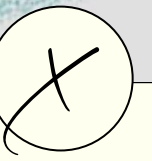
CLOUDBODY

Liisa Pentti +Co

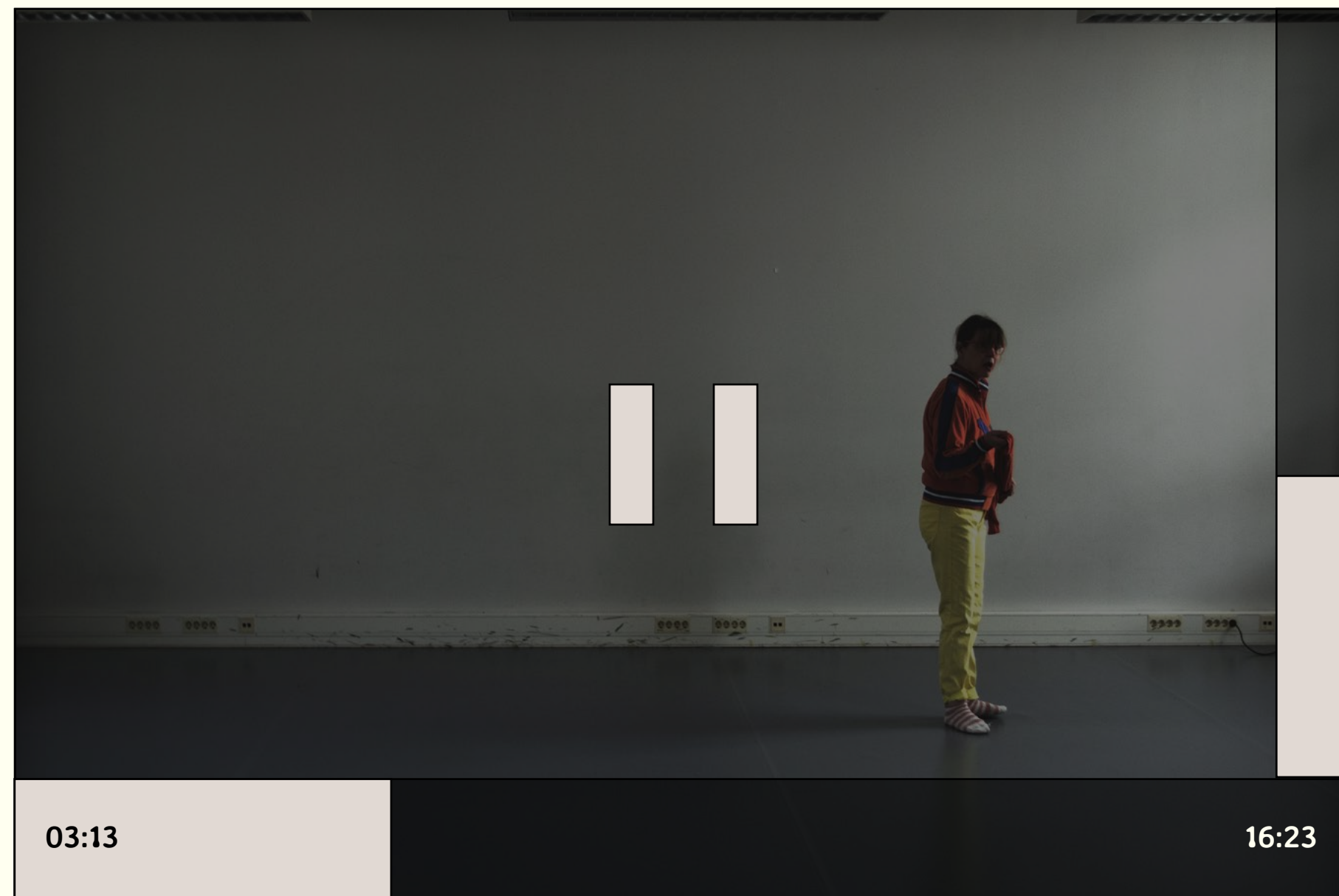
[Kuuntele pelkkä audio tästä](#)

CLOUDBODY

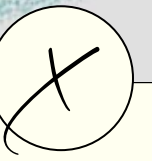
Liisa Pentti +Co

Hoverilla esim näin.
Alhaalla aikajana, sivussa
äänenvoimakkuuden säädin
(jos tarvii)

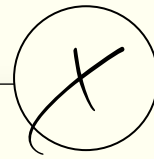
[Kuuntele pelkkä audio tästä](#)

CLOUDBODY

Liisa Pentti +Co

Cloudbody
by Liisa Pentti +Co

6/2020
video
kesto 16:23

Liisa Pentti +Co on helsinkiläinen
tanssiryhmä, jonka keskeiset arvot ovat taiteellinen tinkimättömyys
ja omaäänisyys. Vuonna 2000 perustetun ryhmän taiteellinen profiili
sijoittuu tanssin, esitystaiteen ja nykyteatterin maisemaan ja sen
työskentelyä leimaa kokeellisuus ja uusien ilmaisumuotojen etsiminen.

<http://liisapentti.com/>

Kuuntele pelkkä audio tästä

RAKKAUDESTA

- sanasto tuleville vuosikymmenille

Rakkaudesta -työryhmä

i

JÄÄKARHUKUVIA, SAAKO
NÄITÄ MUOKKAILLA

Äiky

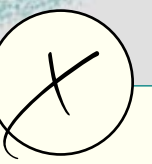
Kyvyttömyys todistaa, ettet ole kuten isovanhempasi. Eksyt luennoimaan ”säätyyppien muutoksista” yhtä pitkällisesti kuin oma isoisäsi ”sota-aikana käytettyjen häikäpönttöautojen toimintaperiaatteista”. Isoisäsi lailla haluat esitellä vanhentuneita kartastoja ja analysoida kuolleiden poliitikkojen toimia. Pula-ajan kokeneet ihmiset eivät myöhemminkään heittäneet mitään pois, sinä välttelet yhä lihansyönttiä ja lentomatkaa, vaikka kumpikaan ei ole ollut enää aikoihin ongelma. Sanot, että luonnon syklit ovat häiriintyneet, ja sinua katsotaan niin kuin itse katsoit isoäitiäsi, kun tämä sanoi, että homoseksuaalisuus on sairaus. Isoäitisi menetti Karjalan, sinä koko maailman, mutta jossain vaiheessa puhe ”maailmanlopusta” alkoi kuulostaa höpinältä. *MR (Matias Riikonen)*

Leikinnäkö

Käyttäytymisen malli jonka avulla yhteisöt keksivät uudenlaisia ratkaisumalleja ongelmille.

Kenellä tahansa yhteisön jäsenellä on mahdollisuus alkaa leikki, joka käsittelee ratkaistavaa pulmaa, ja muiden yhteisön jäsenten pitää yhtyä tähän leikkiin. Leikinnäön avulla on keksitty mm. rivilepo (yleistynyt ruuhka-aikaan julkisessa liikenteessä, kun henkilö painaa pään vieressä seisijan olalle) sekä kevyet yhteislämpöpuvut, joihin voi pukeutua jopa viisi ihmistä kerrallaan liikkumiskykyä menettämättä. Leikinnäkö on helpottanut monia hallitusneuvotteluja ja yhtiökokouksia. Leikki voi löytää uuden ratkaisun ongelmaan, tai olla löytämättä. *RT (Rakkaudesta -työryhmä)*

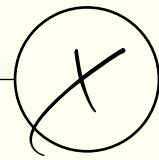

RAKKAUDESTA

- sanasto tuleville vuosikymmenille

Rakkaudesta -työryhmä

JÄÄKARHUKUVIA, SAAKO
NÄITÄ MUOKKAILLA

Rakkaudesta – sanasto tuleville vuosikymmenille

2020

teksti

Rakkaudesta - sanasto tuleville vuosikymmenille

on teoskokonaisuus, joka toteutuu sekä paikkasidonnaisesti eripuolilla Suomea että verkossa. Teos käsittelee väistämätöntä muutosta fossiilisesta aikakaudesta jälkifossiiliseen. Muutosta, jonka käsittelemiseksi tarvitaan sanoja, joita ei vielä ole. Tarvitsemme nimiä surulle ja ajatuksille, joiden myötä pystymme muuttamaan ympäristösuhdettamme kestävämmäksi.

Työryhmä: Minna Haapasalo, Joonas Lindberg, Jenny Mansikkasalo, Inari Pesonen, Emma Puikkonen, Heikki Tolin ja Johannes Vartola.

Sanoja Utopediaan ovat kirjoittaneet: tutkija Elisa Aaltola, kirjailija Laura Gustafsson, runoilija Pauliina Haasjoki, tutkija Panu Pihkala, kirjailija Matias Riikonen, kirjailija Jukka Viikilä, toimittaja-kirjailija Hanna Nikkanen ja Rakkaudesta-työryhmä.

<http://utopedia.fi/>

Kyvyttömyys todistaa, ettet ole kuten isovanhempasi. Eksyt luennoimaan ”säätyyppien muutoksista” yhtä pitkällisesti kuin oma isoisäsi ”sota-aikana käytettyjen häikäpönttöautojen toimintaperiaatteista”. Isoisäsi lailla haluat esitellä vanhentuneita kartastoja ja analysoida kuolleiden poliitikkojen toimia. Pula-ajan kokeneet ihmiset eivät myöhemminkään heittäneet mitään pois, sinä välttelet yhä lihansyönttiä ja lentomatkaa, vaikka kumpikaan ei ole ollut enää aikoihin ongelma. Sanot, että luonnon syklit ovat häiriintyneet, ja sinua katsotaan niin kuin itse katsoit isoäitiäsi, kun tämä sanoi, että homoseksuaalisuus on sairaus. Isoäitisi menetti Karjalan, sinä koko maailman, mutta jossain vaiheessa puhe ”maailmanlopusta” alkoi kuulostaa höpinältä. **MR (Matias Riikonen)**

Leikinnäkö

Käyttäytymisen malli jonka avulla yhteisöt keksivät uudenlaisia ratkaisumalleja ongelmille.

Kenellä tahansa yhteisön jäsenellä on mahdollisuus alkaa leikki, joka käsittelee ratkaistavaa pulmaa, ja muiden yhteisön jäsenten pitää yhtyä tähän leikkiin. Leikinnäön avulla on keksitty mm. rivilepo (yleistynyt ruuhka-aikaan julkisessa liikenteessä, kun henkilö painaa pään vieressä seisijan olalle) sekä kevyet yhteislämpönuvut, joihin voi nukeutua iona viisi

